

ת"פ 25553/10/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחמוד

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 25553-10-22 מדינת ישראל נ' מחמוד(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת רות שפילברג כהן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל מוחמד מחמוד (עציר)	

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע ביום 17.5.23, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו שלושה אישומים; אחד האישומים עניינו עבירת **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ואילו שני האישומים הנוספים של כתב האישום המתוקן מייחסים עבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי **האישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, פ"ח (להלן: "**המתלון 1**") הוא בעל מוסך הממוקם בריינה, בינו לבין הנאשם אין היכרות מוקדמת. ביום 14.7.22 בשעות אחר הצהריים, יצר הנאשם קשר טלפוני עם המתלון 1 ודרש ממנו תשלום חודשי בסך 5,000 ₪ ללא כל תמורה. משביקש המתלון 1 לברר מדוע הוא נדרש להעביר את הסכום הכספי, קילל אותו הנאשם ואיים לפגוע בו ובקרוביו, ובין היתר אמר לו: "**אזיין אותך, אתה לא יודע עם מי אתה מסתבך**".

בהתאם לדברים, יוחסה לנאשם עבירת **איומים**.

על פי **האישום השני** בכתב האישום המתוקן, סלים קאסם (להלן: "**המתלון 2**") מתגורר בנצרת ועוסק בעבודות צבע. בינו לבין הנאשם אין היכרות מוקדמת. כשנתיים עובר למועד הגשת כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, ביצע המתלון 2 עבודות בנין משותפות עם האחים עלי סעיד ועלי חמדאן, שבסיומן נוצר חוב כספי אותו חב המתלון 2 לאחים. על רקע המתואר, במהלך חודש יולי 2022, הועבר מטעמו של המתלון 2 סכום של 10,000 ₪ לאחים. חרף זאת, נותרה בין המתלון 2 לבין האחים מחלוקת על 5,000 ₪ נוספים.

ביום 25.7.22 או עובר למועד זה, באופן שאינו ידוע למאשימה, נודע לפורסאן כריים, שהינו גיסו של הנאשם, כי המתלון 2 חב כסף לאחים. בהמשך לכך, ביום 25.7.22 עדכן פורסאן את הנאשם בדבר חובו של המתלון 2 לאחים, ומסר לו את פרטיו, זאת על מנת שהנאשם יפנה אל המתלון 2 לקבלת סכום בסך עשרות אלפי שקלים אשר יתחלקו באופן שווה בין הנאשם לבין פורסאן. במועד זה בשעות הערב, התקשר הנאשם פעמיים אל המתלון 2. במהלך השיחות דרש הנאשם מהמתלון 2 לשלם לו סכום כספי בסך 50,000 ₪ על רקע חובו לאחים. בתגובה לסירובו של המתלון 2 לשלם את הסכום שדרש הנאשם, איים עליו הנאשם באומרו כי אם לא ישלם יעשה לו "דברים שבחיים לא ראה". לאחר שתי שיחות הטלפון המתוארות, ועל מנת להגביר את חששו של המתלון 2 ולגרום לו לשלם את הסכום הכספי, שלח הנאשם אל המתלון תמונות בהן צולם ביתו של המתלון 2 והרכב העומד סמוך לבית. ביום 27.7.22, בשעות הערב המאוחרות, התקשר הנאשם בפעם השלישית למתלון 2 ודרש שישלם לו את הסכום הכספי. המתלון 2 השיב כי אין בכוונתו לשלם את הסכום הכספי לנאשם. בתגובה לכך, איים הנאשם על המתלון 2 באומרו כי ישרוף את כל רכשו, ישרוף אותו וישלח אדם שיהרוג אותו בתוך ביתו אם לא ישלם את הסכום הכספי תוך מספר ימים עד לסוף השבוע. ביום 2.8.22, ולאחר שהמתלון 2 לא שילם את הסכום הכספי בזמן שהתבקש, התקשר הנאשם אל המתלון 2, איים לשרוף את רכבו ולפגוע בו אם לא ישלם את הסכום הכספי, ואמר לו בין היתר: "**היום אתה פותר את העניין אחרת אני יוצא מהעניין ומדבר איתם והם יחתכו אותך לחתיכות. נשבע לך אני אגיד להם שיזינו אותך**".

בהתאם לדברים, יוחסה לנאשם עבירת סחיטה באיומים.

על פי האישום השלישי בכתב האישום המתוקן, חוסני קאסם (להלן: "**המתלון 3**") וחסן שייח סלימאן הם שכנים המתגוררים בנצרת בשכונת מגוריו של הנאשם, וקיימת בין השלושה היכרות מוקדמת. מספר שנים עובר למועד הגשת כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, ביקש חסן לרכוש קרקע שהייתה בבעלותו של המתלון 3 והוצעה למכירה. בשל מחלוקות בין המתלון 3 לבין חסן, לא הושלמה העסקה בין השניים, והקרקע נמכרה לאדם אחר. בהמשך לאמור התגלע סכסוך בין המתלון 3 לבין חסן, ודבר הסכסוך נודע לנאשם. ביום 12.8.22 הגיע הנאשם אל ביתו של המתלון 3 וטען כי נשלח להתערב בסכסוך על ידי משפחת עבריינים בשם "אבו שקרה". הנאשם דרש מהמתלון 3 להעביר את הקרקע לרשותו של חסן. הנאשם ציין כי המבוקש כלל אינו נתון לשיקול דעתו של המתלון 3, ואף התריע בפניו כי אם יסרב להעביר את הקרקע לחסן, יגרום לסכסוך שכנים גדול. לאחר הפגישה, ועל מנת לגרום למתלון 3 להסכים להעברת הקרקע לחסן, התקשר הנאשם למתלון 3, צעק ואיים עליו כי אם יעמוד על סירובו הוא יאבד את ביתו, ובין היתר אמר לו: "**אתה תצא מהבית והם יישארו**".

בהתאם לדברים, יוחסה לנאשם עבירת איומים.

3. ביום 17.5.23 נחתם הסדר טיעון בין הצדדים, במסגרתו תוקן כתב האישום לנוסחו כפי שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו, והוסכם על הצדדים כי המאשימה תטען לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, והנאשם יהיה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם, כי הנאשם ישלם פיצויים בגובה 5,000 ₪ למתלון 1, 10,000 ₪ למתלון 2, ו- 5,000 ₪ למתלון 3.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 1.6.23 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותם בעל-פה, ואילו ב"כ הנאשם טען בע"פ בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בשלושה אירועים שונים ועל כן ביקשה מבית-המשפט לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. לגבי האישום הראשון והשלישי טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ולגבי המתחם ההולם לאישום השני נטען כי הוא נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. עם זאת, נוכח ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים, בקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש כולל של 22 חודשי מאסר בלבד בגין שלושת האישומים, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים בגובה 5,000 ₪ למתלונן 1, 10,000 ₪ למתלונן 2, ו- 5,000 ₪ למתלונן 3.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם הם ערכים בסיסיים ביותר המוגנים בחוקי יסוד, ביניהם כבוד האדם, ביטחון הציבור וזכותו על שמירת חירותו, רכשו ושלמות גופו. נטען כי עבירות האיומים והסחיטה באיומים חותרות תחת מרקם החיים החברתי התקין, הסדר הציבורי והוודאות. עוד נטען כי הענישה בעבירות סחיטה באיומים, ראוי שתהיה מחמירה ושיתן רוח גבית למתלוננים לשבירת "קשר השתיקה", שכן מדובר בעבירות בהן מטבע הדברים קיים חשש להתלונן ולפנות לסיוע רשויות החוק. נטען כי במקרה שלפנינו דובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים, זאת בשקלול מספר הנפגעים, תדירות השיחות וסוג האיומים והדרישות שהשמיע הנאשם.

נטען כי מעשי הנאשם בשלושת האישומים מאופיינים בתכנון מוקדם וקפדני, כאשר הנאשם אסף מידע על המתלוננים טרם ביצע את העבירות. נטען כי הנאשם נושא באחריות מלאה ובלעדית על העבירות שביצע. בעניין הנזק שנגרם, טענה ב"כ המאשימה, כי מעבר לנזק הנפשי שנגרם למתלוננים כתוצאה ממעשי הסחיטה והאיומים, הנאשם פגע בכבודם ותחושת הביטחון שלהם. בנוסף, נטען כי פוטנציאל הנזק היה רב, כאשר לא מן הנמנע כי הנאשם היה מממש את איומיו.

באשר להצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש, נטען כי לזכותו עומדת הודאתו וחיסכון זמן שיפוטי. מנגד, לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד וכן הרשעות תעבורה רבות, ביניהן בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. ב"כ המאשימה טענה עוד, כי קיים צורך להחמיר בענישה בכל הנוגע לעבירה של סחיטה באיומים נוכח הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים, על פי הוראות סעיף 40 ו-40א לחוק, עבירות קלות לביצוע אך קשות לחשיפה.

לאור כל האמור לעיל, בקשה ב"כ המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם במרכזו של כל אחד מהמתחמים המוצעים, ובסופו של דבר לצבור ולחפוף אותם זה לזה, כך שבסך-הכול יוטלו על הנאשם

22 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט והטלת תשלום פיצויים למתלוננים כפי שפורטו לעיל.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. **ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות עם הנאשם את הדין, ולהסתפק בימי מעצרו (עצור כתשעה חודשים).**

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, להודאת הנאשם שייתהר שמיעת עדויות והביאה לחיסכון בזמן ציבורי, ולכך שהנאשם הסכים לשלם פיצויים משמעותיים למתלוננים.

באשר לעבירות **האיומים**, נטען כי לא מדובר בעבירות חמורות, בפרט לגבי האישום השלישי, במקרה שבו הנאשם התערב בסכסוך שכניו, וזאת על מנת להשכין שלום לטענתו. **בעבירות מסוג זה של איומים, טען הסניגור, הפסיקה הנוהגת מסתכמת במאסר על תנאי.**

לגבי עבירת **הסחיטה באיומים באישום השני**, נטען כי הפסיקה הנוהגת נעה סביב 9-10 חודשי מאסר, ואף הוגשה פסיקה רבה לתמיכה בטענה זו.

הסניגור טען כי בפועל לא נגרם כל נזק ממעשי הנאשם. עוד נטען, כי הנאשם אמנם בעל עבר פלילי, אך עבר זה אינו מכביד ואינו מהתקופה האחרונה. צוין כי מדובר באב לחמישה ילדים, שהאחרונה שבהם נולדה בעת המעצר הנוכחי. נטען כי הנאשם עובד כל השנים לפרנסת משפחתו, וכי מדובר במעידה חד פעמית.

לסיכום, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכל האמור לעיל ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

דברי הנאשם

7. הנאשם אמר שהוא מצטער על כל מה שעשה, הוא לא התכוון.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

8. עבירות איומים, בנסיבות ביצועה כאן, וסחיטה באיומים בפרט, פוגעות בביטחון האישי בחירותו של

אדם, בכבודו ובחופש הבחירה שלו. העבירות מיועדות לפגיעה בזכות הקניין, שכן העבירות כאן בוצעו בשלושת המקרים בהקשר לרכוש וכספים של המתלוננים. מטרתה של סחיטה הנה ככלל גזל כלכלי, באיומים לפגוע ולנקוט אלימות, אם לא יתקבל כסף או רכוש אשר הסחטן דורש. מדובר בעבירה מכוונת ונפוצה, המצויה במדרג חומרה גבוה, ואשר מאופיינת בסממנים עברייניים מובהקים, בכוונה ובתכנון לחמוס ולגזול רכוש תוך השלטת אימה, ובהיעדר מוסר. מי שנופל קורבן לסחיטה, חזקה היא כי נגרמים לו טלטלה רגשית, פחד וחוסר אונים, שכן נתון הוא, מטבעה של העבירה, לחסדו של הסחטן, אשר לרוב חזק ממנו. החשש של הנסחט מפני פגיעה, אם לא יבצע את הדרישה המוצגת לו, עלול להיות חשש משתק, ולפגוע באופן משמעותי באוטונומיה של הפרט ובחופש פעולתו היומיומי, בהתנהלותו, בהחלטותיו, בשלוות נפשו, בתפקודו הסדיר ואפילו בשנת לילו.

סממן מאפיין נוסף של עבירת הסחיטה, הנו חששם של הקורבנות להתלונן ולפנות לסיוע הרשויות. ראו את הדברים הבאים שנאמרו מפי בית המשפט העליון בהתייחס לחומרתה של עבירת הסחיטה באיומים, ולגבי מאפייניה:

"נאמר בפסיקה לא אחת כי עבירת הסחיטה באיומים היא קשה וחמורה. היא פוגעת באושיות היסוד של הסדר החברתי ומשפיעה עמוקות על מרקם חייהם של הנסחטים, על האוטונומיה שלהם ועל חירותם; על תחושת הביטחון של הציבור; ועל היכולת לכוון לכללה חופשית. המדובר בתופעה מצערת שפשטה באזורים נרחבים בארצנו, שבה מנצלים עבריינים את "כוחם" הנחזה על מנת ליהנות מעמל כפיהם של אחרים..."
ובהמשך:

" עוד ניתנה הדעת בפסיקה לכך שככל הנראה רק מקצתם של המקרים מגיעים לידיעת רשויות החוק, זאת משום שהנסחטים שחוששים לשלומם מעדיפים פעמים רבות להיכנע לסחיטה ולא לפנות למשטרה. ומכאן הצורך בענישה מחמירה בגין עבירות אלה - הן לשם הרתעת הרבים, הן על מנת לחזק את ידיהם של הקורבנות ולעודד אותם לשבור את קשר השתיקה (עפ' 3806/16 ליאור בלטי ואח' נ' מדינת ישראל (23/5/19), פסקה 10 לחלק שנכתב ע"י כב' השופטת ברוך).

9. ענייננו בעבירות איומים, ובעבירת סחיטה באיומים, שבוצעו על ידי הנאשם, לשם קבלת כספים, אלפי שקלים, או בדרישה לקבל שטח אדמה באחד המקרים, משלושה מתלוננים נפרדים. כל דרישה לוותה בהבהרה, שיש להיענות לדרישה, אחרת יפגע הנאשם ברכושם ובגופם של המתלוננים. תיאורי כתב האישום מאופיינים באופן מובהק בסממניה של תופעת סחיטה חמורה, עם קווים עברייניים. סממנים אלה מצויים בכך שלנאשם עצמו לא היה כל סכסוך או חוב עם המתלוננים, והוא נכנס כגורם כוחני חיצוני לסכסוכם של אחרים, אף מכך שדרישותיו של הנאשם היו גבוהות בהרבה, בכל אחד מהמקרים, מהיקף הסכסוך המקורי בין המתלוננים לאנשי ריבם, ואף מכך שהנאשם השתמש באיומים קשים ואלימים. סחיטה ואיומים מהסוג האמור הנם בהווה תופעה נפוצה ביותר, אשר התגברה בשנים האחרונות לממדים עצומים ורחבי היקף. תופעה זו נאמדת בהיקף כלכלי עצום, ובנזקים אלימים וקשים שנגרמים לסרבני סחיטה. חרף נפיצות התופעה ולמרות חומרתה, מיעוט מהמקרים מגיעים להגשת כתבי אישום, וזאת בשל הקושי הרב באכיפת החוק ובלכידת עבריינים, הן עקב חששם הרב של

הנסחטים להתלונן באופן גלוי, והן בשל תחכומם של מבצעי העבירות.

נסיבות ביצוע העבירות

10. הנאשם תבע כספים ממתלוננים, בשלושה מקרים שונים שאינם קשורים זה לזה, ללא כל הצדקה. ולאחר שהמתלוננים לא שילמו כדרישתו - איים עליהם כי יפגע בהם, בביתם וברכושם. בשניים מהאישומים דובר במתלוננים שלא הייתה להם כלל היכרות מוקדמת עם הנאשם, ואילו באישום השלישי דובר בסכסוך ששרר בין שניים משכניו של הנאשם. האיומים שהשמיע הנאשם באישומים הראשון ושהשני היו חריפים, וכללו אמירות מפורשות לפגוע במתלוננים כגון "לחתוך אותם לחתיכות", "לשרוף אותם" וכדומה.

מדובר באירועים מתוכננים, ובהתנהגות שיטתית, אשר מצביעה על חיפוש אחר קורבנות במצב של נחיתות וחולשה, ובהחלטה לפעול, אף בתעוזה, חוסר מורא ואלימות, לשם בצע כסף. לקולה יש לציין, כי למתלוננים לא נגרם נזק גופני, אם כי ניתן להניח שסבלו פחד וחרדה מובנים מאליהם. לעבירות המילוליות לא לוו עבירות נוספות של אלימות פיזית או עבירות נשק, וזאת בניגוד ובהשוואה לפרשות סחיטה חמורות יותר. הנאשם הציג עצמו באחד המקרים בפני אחד המתלוננים כבן לארגון פשיעה, ובכך יש נסיבה מחמירה, ואולם לא צוין עובדתית כי הוא אכן משתייך לארגון כלשהו.

לצד החומרה שבנסיבות, יש לציין כי הסחיטה לא נשאה פרי, וכי המשטרה הצליחה במקרה זה לסייע למתלוננים, ולהביא לכך שכתב אישום זה הוגש.

סבורני כי באיזון בין כל הנסיבות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה במקרה זה מצויה בטווח שבין הרמה הבינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. סחיטה באיומים מחייבת, על דרך הכלל, ולפי מדיניות הענישה, ענישה של מאסר בפועל.

אני סבורה כי גם עבירות האיומים, שבאישום הראשון והשלישי, מחייבות ענישה של מאסר בפועל, ואין להסתפק בגינון במאסר על תנאי בלבד.

הצדדים הפנו לפסקי דין רבים, שברובם ככולם, ענישת כליאה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1729/07 **עאייד עטאונה נ' מדינת ישראל** (7.6.07) - המבקש הורשע בכתב אישום בגין עבירה של סחיטה באיומים, על פי הודאתו, בעקבות איומי סחיטה קשים שהשמיע למתלונן, שהיה שרוי בסכסוך כספי עם חברה לגביית צ'קים. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, והאחרון החמיר את עונשו של המבקש ל-**3 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו: "**חמורה בעיני הקלות הבלתי-נסבלת בה מתבצעות עבירות חמורות מעין אלה שכמותן מוזכרות במקרה זה, לאור יום וללא כל מורא מהחוק. סחיטת כספים בדרכי אלימות מטילה אימה על הנסחטים ועל בני משפחותיהם ומשבשת עד למאוד את התנהלות המסחר במקומותינו. החמרת הענישה בעבירות שכאלה במידה מהותית מתבקשת מן המציאות...**".

ב. ע"פ 1106-11 **מדינת ישראל נ' תום ואקנין** (29.6.11) - בית המשפט העליון החמיר בעונש המאסר בפועל שנגזר על המשיב על ידי בית המשפט המחוזי, בגין עבירות סחיטה באיומים, אשר המניע להן היה הרצון לקבל "פיצוי" בגין עונש מאסר שריצה (האיומים היו כלפי מי שהיה שותף לעבירה בגינה ריצה את עונש המאסר, וכלפי הורי השותף). בדעת רוב, הועמד **עונש המאסר בפועל על שנתיים וחצי**, במקום 9 חודשים. לדעת המיעוט, ניתן היה להסתפק ב-18 חודשי מאסר בפועל.

ג. ע"פ ג' 14578-04-20 **עבד אל רחים יאסין נ' מדינת ישראל** (23.6.20) - בגין הרשעתו, על-סמך הודאתו בעבירות שעניין סחיטה בכוח ובעבירת איומים, הוטלו על המערער שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל, שירוצה בעבודות שרות, וענישה נלווית. הרקע למעשים הוא ויכוח בענייני חובם הכספי של משפחת המתלונן למערער. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והעמיד אותו על **18 חודשי מאסר בפועל**.

12. ב"כ הנאשמים הפנה לפסקי דין רבים, בין היתר, לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (שלום ת"א-יפו) 24000-11-22 **מדינת ישראל נ' סוכר** (31.5.23) - הנאשם הודה והורשע בשלושה אישומים, בעבירות של סחיטה באיומים (4 עבירות), עושק ונהיגה בזמן פסילה, על רקע דרישותיו לתשלום "פרוטקשן" בשני מקרים שונים. הנאשם בעל עבר פלילי, אך אינו חלק מארגון פשיעה, ואיומיו לא כללו איומים מפורשים לפגיעה ברכוש או בגוף. נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל האירועים נע בין 12 ל-28 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם, בעל נסיבות חיים קשות ובהתחשב בבעיות בריאותיות וכלכליות, **הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**. יצוין כי פסק הדין ניתן לאחרונה ואיננו חלוט.

ב. ע"פ 730/20 **אבו חלאק נ' מדינת ישראל** (18.2.20) - הנאשם הודה והורשע

בעבירות של סחיטה באיומים (ריבוי עבירות) ובעבירת קשירת קשר לביצוע פשע. מדובר בפרשייה חובקת עולם, של הונאה והוצאת כספים במרמה בהיקפים של מיליוני דולרים, במסגרתה פנה הנאשם מספר פעמים למתלונן ודרש כספים תוך איומים לפגוע בחיי המתלונן ובמשפחתו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ועד 30 חודשי מאסר לצד קנס, ועל **הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל** וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון הותיר את רכיב הענישה על כנו, אך לצד זאת הורה, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, להקטין את הקנס לגובה 35,000 ₪.

ג. ע"פ 18/20 **זועבי נ' מדינת ישראל** (20.8.20) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, במסגרתו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירת סחיטה באיומים **12 חודשי מאסר בפועל**. במקרה זה המערער סחט באיומים את נפגע העבירה על רקע חוב של הנפגע לאדם אחר, איים עליו במספר דרכים לרבות איומים כי אם לא ישלם "יוריד אותו מהג'יפ וייקח לו את הג'יפ" וגם "אתה לא יודע מי אני", ובשל כך גרם לו להעביר עשרות אלפי שקלים למערער. הערעור נדחה.

ד. ע"פ ג (מחוזי חיפה) 49136-12-20 **מדינת ישראל נ' רוג'ה אלמור** (4.1.21) - המשיב הורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית וכשכל צד טען באופן חופשי, בריבוי מעשים של סחיטה באיומים, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. המשיב נהג לסחוט במשך תקופה ארוכה זוג הורים קשישים ואף קיבל מהם עשרות אלפי שקלים תוך שאיים עליהם בצורה בוטה בין היתר בהצתת אש בביתם, לטענתו בתמורה למוצרים שסיפק לבנם. בבית משפט השלום נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי היה מקום שהרף הענישה התחתון יהיה גבוה מ-9 חודשים והעמיד את עונשו של המשיב על **12 חודשי מאסר בפועל ואף החמיר את רכיבי העונשים הנלווים**.

ה. ע"פ 3672/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (9.11.17) -המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שבמשך תקופה של כחודשיים ימים איים על המתלונן כי יפגע בו ובמשפחתו, ודרש שיעביר לו סכומי כסף ורכוש כרטיסי הגרלות עבורו. בהמשך לדברים, העביר המתלונן למערער סך של כ-30,000 ₪. על המערער נגזרו **9 חודשי מאסר בפועל ותשלום פיצוי בגובה 26,000 ₪ למתלונן**. על אף המלצת שרות המבחן לריצוי העונש בעבודות שרות, הערעור נדחה.

ו. ת"פ (מחוזי חיפה) 22247-12-19 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (17.11.20) - הנאשמים הודו והורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של סחיטה בכוח וגרימת חבלה חמורה. הרקע למעשים הוא חובות הימורים של המתלונן בסכום של כ-600,000 ₪ לגורמים שונים. נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאשם המרכזי, שכלא את המתלונן בבית עסק לשטיפת מכונות

למשך כ-3 שעות, תקף אותו באלימות וגם לו לחבלות (בעקבותיהן נזקק לטיפול רפואי בבית חולים) תוך דרישה שיימצא ערבים לחובותיו (ששניים מהם אף הגיעו למקום), נע בין 15 חודשים ועד 40 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו עליו **17 חודשי מאסר בפועל**.

עיינתי בפסיקה הנוספת שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם, ממנה ניתן ללמוד כי טווח העונשים שהושתו במקרים דומים ואף חמורים יותר, נעו בין 9 ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

13. בהקשר לעבירת הסחיטה באיומים, ניתן לעיין בנוסף בפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 3791-18 **שי לוי נ' מדינת ישראל** (2.10.18) - ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו **נגזרו על כל אחד מהמערערים 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצויים וקנס**, וזאת בגין הרשעתם (בהתאם להודאתם) בעבירה של סחיטה באיומים, בעקבות סכסוך ופירוק שותפות עסקית עם המתלונן. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש הנו בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ב. ת"פ (מחוזי חיפה) 11610-09-21 **מדינת ישראל נ' אבו כליב (עציר) ואח'** (21.3.22) - הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחיטה באיומים (הנאשם 1 בארבעה אישומים והנאשם 2 באישום אחד) לאחר שסחטו בעלי עסקים וקבלני בנייה בשיטת ה"פרוטקשן" בחיפה, ובחלק מהמקרים קבלו כספים מהנסחטים. נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאשם 1 נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ואילו לנאשם 2 בין 6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר. עברם הפלילי אינו מכביד. **על הנאשם 1 נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וענישה נלווית.** יצוין כי הנסיבות בתיק זה חמורות יותר מאשר בענייננו (להבדיל מענייננו הנאשמים קבלו כספים בעקבות הסחיטה).

ג. ת"פ (שלום נצרת) 55047-07-21 **מדינת ישראל נ' אבו ראס** (2.5.23) - ניתן לאחרונה על ידי הח"מ; הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שפורטו בחמישה אישומים, בביצוע עבירות של סחיטה בכוח, סחיטה באיומים, גניבה בנסיבות מיוחדות, תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות חבלה במזיד ברכב והפרת הוראה חוקית, לאחר שאיימו, סחטו ותקפו מתלונן על רקע מחלוקות עסקיות הקשורות בזכייה במכרז לבניית פרויקט במרכז הארץ. הנאשם 2 הורשע בעבירת סחיטה באיומים וסחיטה בכוח במסגרת האישום הראשון בלבד, ואילו הנאשם 1 הינו הנאשם המרכזי הנושא באחריות בכל האישומים. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם 1 נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם לנאשם 2, בגין אישום מס' 1 בלבד, נע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. **על הנאשם 1 הוטלו 32 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם 2 הושת מאסר למשך 9 חודשים בצירוף ענישה נלווית.** יצוין כי גזר הדין איננו חלוט.

14. בהקשר למתחם הענישה **בעבירת האיומים**, אשר ברוב המקרים מבוצעת במקביל לביצוע עבירות נוספות, ניתן לעיין בפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 4265/15 **רפאל דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15) - המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. מאחר והתבקש לעזוב, איים על בעלים של פאב, אחז בצווארון חולצתו ודחף אותו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין שלושה חודשי מאסר, שיכול ויורצו על דרך של עבודות שרות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בעקבות ממצאי סם בבדיקת שתן, לא התאים לביצוע עבודות שרות. על המבקש נגזרו **ארבעה חודשי מאסר בפועל**, הפעלת חודש מאסר על תנאי במצטבר, וכן הוטלו מאסר על תנאי והתחייבות. ערעוריו - נדחו.

ב. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 13985-03-19 **אחמד טאהא נ' מדינת ישראל** (31.10.19) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב והיזק לרכוש במזיד. על פי כתב האישום, קילל המערער את המתלוננת לאחר שזו לא נתנה לו לעקוף בכביש, איים עליה כי יש אנשים שמחכים לה וזה יומה האחרון, דחף אותה, וכתוצאה מכך נפל הטלפון שלה ונשבר, כשהתכופפה להרימו שוב הפיל הנאשם את הטלפון, כשצילמה את הנאשם, פגע במראה של הרכב, שרט את רכבה ונמלט. על המערער נגזרו **ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות**, חמישה חודשי מאסר על תנאי, שישה חודשי פסילת רישיון על תנאי ופיצוי בסך ₪ 1,755 למתלוננת. הערעור נדחה.

ג. ת"פ 25900-03-21 **מדינת ישראל נ' שיבלי** (8.6.22) - גזר דין שניתן ע"י הח"מ. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת איומים, לאחר שפנה לשוטר בתחנת משטרה ואיים עליו בכך שאמר לו **"אתה חושב שאתה גבר, אנחנו נפגש בחוץ תחכה"**. השוטר ענה לנאשם "למה מה תעשה לי בחוץ" והנאשם ענה **"אל תדאג יש לי את האנשים שלי הם יעשו"**. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא החל ממאסר למשך חודש ימים, שניתן לריצוי בעבודות שרות ועד שנת מאסר לריצוי בפועל, ועל הנאשם נגזרו **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות ועונשים נלווים**.

15. קשת המקרים שפורטו לעיל, מביא למסקנה בדבר משקלן הרב של נסיבות העבירה לאמידת החומרה שבעבירת הסחיטה באיומים, וכן בעבירת האיומים. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עבירה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום, ומצאתי כי ככלל יש טעם בעמדה זו. בהתאם לכל האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות החמורות לצד המקלות, ולאחר שלקחתי בחשבון גם את שיקול ההרתעה שיש לו משקל לגבי עבירות חמורות ונפוצות אלה - מקובלת עלי עמדת המאשימה כי **מתחם העונש ההולם לאישום הראשון ולאישום השלישי נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום השני, והחמור שבשלושה, אני קובעת כי המתחם העונשי נע בין 15 ועד**

30 חודשי מאסר בפועל.

הצבת העונש במתחם הענישה

16. בהתאם הסדר הטיעון שבין הצדדים הגבילה עצמה המאשימה לטעון לעונש מקסימלי של 22 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בן 39, תושב נצרת, נשוי ואב לחמישה ילדים שהאחרונה בהם נולדה לאחרונה, המפרנס העיקרי של משפחתו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, חסך את העדת המתלוננים וחסך בזמן שיפוט יקר.

לנאשם עבר פלילי עשיר הכולל 9 הרשעות בעבירות מגוונות מתחומים שונים, האחרונה שבהן עבירת סמים לצריכה עצמית משנת 1/2018 (חלפו למעלה מחמש שנים) בגינה נדון למאסר על תנאי ועונשים נלווים. לפניו הורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית בגזר דין משנת 2015, שם נדון בין היתר למאסר בפועל למשך 4 חודשים. העבירות האחרות בהן הורשע ישנות יותר. נוסף על כך, לנאשם 14 הרשעות תעבורה, חלקן בגין עבירות חמורות, בהן נהיגה בפסילה, אז נשפט למאסר בפועל.

עברו הפלילי של הנאשם מחייב הצבת העונש, אילולא ההסדר, בחלקו האמצעי של מתחם הענישה.

מצאתי, בסופו של דבר, ובשקלול כלל האמור לעיל, תוך התחשבות בהסדר הטיעון ובהסכמות הצדדים, כי עמדתה העונשית של המאשימה בהסדר הטיעון הנה עמדה הגונה המיטיבה עם הנאשם, ואשר תואמת את מתחמי הענישה.

אבוא לקראת הנאשם מעט, באופן שיהא בו לבטא את החיסכון המבורך בשמיעת המשפט על כל המשתמע מכך, ואולם הסדר הטיעון הביא מראש בחשבון את הנסיבות המקלות, ולפיכך, הענישה, ראוי שתיגזר בענישה קרובה לזו שאותה מבקשת המאשימה בטעוניה.

17. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 28.9.2022 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת איומים.

ג. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת סחיטה מכל סוג.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים באישום הראשון ובאישום השלישי - עדי תביעה מספר 12 ו-13, ופיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן באישום השני - עד תביעה מספר 11. הפיצוי ישולם תוך 90 ימים מהיום.

ב"כ המאשימה תגיש בתוך 7 ימים מהיום הודעה ובה פרטי המתלוננים לצורך העברת סכומי הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.